

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2013/0360 van 2 juli 2013
in de zaak 1112/0901/A/1/0814

In zake:

1. de heer [REDACTED]
2. de gcv [REDACTED]
3. de nv [REDACTED]
4. de bvba [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Wim MERTENS
kantoor houdende te 3580 Beringen, Scheigoorstraat 5
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
Agentschap Ruimtelijke Ordening, afdeling Antwerpen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Willem SLOSSE en Astrid GELIJKENS
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Brusselstraat 59
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij:*

de nv [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Pieter-Jan DEFOORT en Lies DU GARDEIN
kantoor houdende te 8000 Brugge, Predikherenstraat 23/1
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 30 augustus 2012, strekt tot de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimtelijke Ordening, afdeling Antwerpen, van 26 juni 2012 waarbij aan de tussenkomen partij onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het oprichten van 2 windturbines (WT 1 en WT 2) met bijhorende infrastructuur in het industriegebied "Klein-Gent" langs de E313 op het grondgebied van Herentals, Grobbendonk en Herenthout en een stedenbouwkundige vergunning wordt geweigerd voor 3 windturbines (WT 3, WT 4 en WT 5).

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te [REDACTED], [REDACTED] en [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partijen hebben een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomenende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 16 april 2013, waarop de behandeling van de vordering tot vernietiging verdaagd is naar de openbare terechtzitting van 7 mei 2013, waarop de vordering tot vernietiging wordt behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partijen, de verwerende partij en de tussenkomenende partij zijn schriftelijk verschenen, nadat advocaat Joris GEBRUERS, die loco advocaat Wim MERTENS verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Astrid GELIJKENS, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Lies DU GARDEIN, die verschijnt voor de tussenkomenende partij, gehoord zijn op de openbare terechtzitting van 16 april 2013, waarop de Raad aan de vierde verzoekende partij vraagt een afschrift van de akte van aanstelling van haar organen te bezorgen, met de mogelijkheid voor de verwerende en de tussenkomenende partij om over deze bijkomende documenten een aanvullende nota op te stellen.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de vordering.

III. TUSSENKOMST

De nv [REDACTED] verzoekt met een aangetekende brief van 26 oktober 2012 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 22 november 2012 vastgesteld dat er redenen zijn om dit verzoek in te willigen en dat de tussenkomenende partij beschouwd kan worden als belanghebbende, zoals bedoeld in artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

IV. FEITEN

Op 6 november 2008 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomenende partij bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het oprichten van 5 windturbines met bijhorende infrastructuur in het industriegebied “Klein-Gent” langs de E313 op het grondgebied van Herentals, Grobbendonk en Herenthout”*.

De percelen zijn, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 september 1977 vastgesteld gewestplan ‘Turnhout’, gelegen in industriegebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 16 december 2008 tot en met 15 januari 2009, worden 221 bezwaarschriften ingediend, onder meer door de verzoekende partijen.

Het Agentschap R-O Vlaanderen, R-O Antwerpen, Onroerend Erfgoed, Archeologie adviseert gunstig op 8 december 2008.

Belgocontrol brengt op 15 december 2011 een gunstig advies uit.

De Interdepartementale Windwerkgroep adviseert gunstig op 16 december 2008.

De FOD Mobiliteit en Vervoer, Directoraat – Generaal Luchtvaart, adviseert voorwaardelijk gunstig op 20 december 2011.

Fluxys adviseert voorwaardelijk gunstig op 24 december 2008.

B-Holding adviseert voorwaardelijk gunstig op 29 december 2008.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Herenthout adviseert ongunstig op 2 maart 2009.

Na een projectvergadering van 29 maart 2012 adviseert het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Herenthout op 18 april 2012 opnieuw door te stellen dat het “geen constructief advies (kan) verlenen” omdat de “lokalisatie nota niet aangepast is aan de opgelegde voorwaarden uit de door de minister in beroep afgeleverde milieuvergunningaanvraag”, maar dat het “principeel akkoord gaat met de plaatsing van twee windturbines te Klein-Gent”.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Grobbendonk adviseert gunstig op 30 oktober 2009.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Herentals adviseert ongunstig op 18 januari 2010.

Na een projectvergadering van 29 maart 2012 adviseert het college van burgemeester en schepenen van de stad Herentals op 27 maart 2012 opnieuw door te stellen dat het “geen constructief advies (kan) verlenen in functie van de projectvergadering aangaande [REDACTED] nv inzake het exploiteren van een nieuw windturbinepark” omdat de “lokalisatie nota niet aangepast is aan de opgelegde voorwaarden uit de door de minister in beroep afgeleverde milieuvergunningaanvraag”, maar dat het “principeel akkoord gaat met de plaatsing van twee windturbines te Klein-Gent”.

De tussenkomende partij heeft, na een eerdere weigering in beroep, een milieuvergunning aangevraagd en de minister van leefmilieu heeft die vergunning verleend op 8 februari 2012.

Ter zitting stelt de tussenkomende partij dat deze milieuvergunning niet aangevochten en dus definitief is.

De verwerende partij beslist op 26 juni 2012 als volgt onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning te verlenen voor windturbines WT1 en WT2 en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren voor de windturbines WT3, WT4 en WT5:

“
...

CONCLUSIE

Vier van de vijf windturbines bevinden zich in een klasse 1 - gebied volgens het windplan Vlaanderen. Dit is een gebied dat prioritair in aanmerking komt voor het oprichten van windturbines. Windturbine 5 bevindt zich in een natuurbuffer. WT 5 komt derhalve niet voor vergunning in aanmerking.

De windturbines bevinden zich in industriegebied, tegen de grens met agrarisch gebied.

Dit industriegebied vormt op zich een contrast met het omliggende gebied. Door de plaatsing van de windturbines op de rand van het industriegebied wordt in feite een buitengrens van dit gebied bepaald. Het inplanten van de windturbines op de grens van industriegebied met agrarisch gebied verstoort de omgeving niet. Zoals gezegd, wordt hier visueel de grens, de overgang naar het open gebied aangegeven. Tevens wordt de industriële zone hierdoor duidelijk afgebakend en het buitengebied in zekere zin gevrijwaard voor verdere inname.

De inplanting van de windturbines, constructies met een hoogte van 150 m, heeft een visuele impact op het aansluitend landschap, echter zonder het open karakter en daarmee de eigenheid van het landschap te bedreigen.

De windturbines fungeren visueel als puntrelicten, herkenningspunten, worden waargenomen tegen een achtergrond van een uitgestrekt landschap maar zijn er niet per se vreemd aan. Immers, historisch gezien zijn windmolens een vertrouwd gegeven in landschappelijke omgevingen.

Ze maken er logischerwijze (omwille van hun functionering) en per definitie deel van uit.

Vanuit de open ruimte en tegen de achtergrond van een industrieel landschap zijn ze ook niet vreemd, ze zijn als energiebron een logische aanvulling bij de industriële activiteiten in dit gebied.

De plaatsing van de windturbines op de grens van industriële en agrarische activiteiten dient derhalve gezien te worden als een logische invulling van deze grens.

Het advies van Natuur en Bos haalt voor windturbine WT 4 een negatieve natuurtoets aan, de feiten moeten gestaafd worden met een bijkomende studie. Momenteel is er onvoldoende informatie voorhanden om een gegronde evaluatie te maken:

WT 4 wordt derhalve voorlopig uitgesloten.

Windturbine WT 3 wordt wegens te grote visuele hinder voor omliggende percelen uitgesloten. (voor enkele nabijgelegen woningen voor slagschaduw zorgt die twee tot drie keer zo groot is dan in de omzendbrief als grenswaarde wordt aangenomen.)

WT1 en WT2 vormen weliswaar geen cluster maar betekenen momenteel de meest optimale invulling van de industriezone. Een bijkomende studie zoals gesteld door Natuur en Bos, moet de impact van WT4 evalueren. Momenteel betekenen WT1 en WT2 een logische invulling van de grens tussen het industriegebied en agrarische activiteiten.

*De inplanting van windturbines WT1 en WT2 kan derhalve worden toegestaan.
...*

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De verzoekende partijen zijn derde-belanghebbenden, aan wie de verwerende partij de bestreden beslissing niet moet betekenen.

De beroepstermijn van vijfenveertig dagen begint, overeenkomstig artikel 4.8.16, §2, 1°, b) VCRO, pas te lopen vanaf de dag na deze van aanplakking: uit het attest van aanplakking blijkt dat de bestreden beslissing werd aangeplakt op 18 juli 2012 en de verzoekende partijen hebben dan ook tijdig beroep ingesteld met een aangetekende brief van 30 augustus 2012.

B. Ontvankelijkheid wat betreft de hoedanigheid van de tweede, derde en vierde verzoekende partijen

1.

De Raad onderzoekt ambtshalve of een verzoekende rechtspersoon correct en tijdig heeft beslist om bij de Raad in rechte te treden.

De tweede en de derde verzoekende partij hebben een afschrift van hun actueel geldende statuten, evenals het bewijs dat het daartoe bevoegde orgaan beslist heeft om in rechte te treden, bij het verzoekschrift gevoegd en beschikken dan ook over de vereiste hoedanigheid om bij de Raad een beroep tot vernietiging in te stellen.

2.

De vierde verzoekende partij brengt een beslissing om in rechte te treden bij, die ondertekend is door "Dhr. █████ Zaakvoerder".

Uit de bijgebrachte statuten blijkt dat de zaakvoerder van de vierde verzoekende partij de vennootschap in rechte vertegenwoordigt en dat de statutaire zaakvoerder de heer "█████" is: de vierde verzoekende partij bevestigt, na de ter zitting van 16 april 2013 door de Raad gestelde vraag, dat de heer █████ niet haar zaakvoerder is.

Zowel de tussenkomende partij als de verwerende partij stellen in hun na de zitting van 16 april 2013 ingediende nota's dat het verzoekschrift van de vierde verzoekende partij onontvankelijk is.

De beslissing van de vierde verzoekende partij om in rechte te treden is niet ondertekend door de daartoe bevoegde persoon en de vierde verzoekende partij beschikt dan ook niet over de hoedanigheid om, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 1° VCRO, bij de Raad beroep in te stellen.

De Raad oordeelt dan ook dat het beroep van de vierde verzoekende partij onontvankelijk is.

C. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partijen

Standpunt van de partijen

1.1

De verwerende partij betwist het belang van de verzoekende partijen.

De verwerende partij stelt dat de door de verzoekende partijen beweerde geluids- en slagschaduw hinder alleen betrekking heeft op de windmolens 'in werking' en dat de verwerende partij alleen een stedenbouwkundige vergunning verleent voor de bouw van deze windturbines.

Volgens de verwerende partij vloeit de werking van de windmolens voort uit de exploitatie van het windmolenpark en heeft de door de verzoekende partijen beweerde hinder alleen betrekking op een (eventuele) milieuvergunning.

De verwerende partij wijst er op dat de windturbines zullen voldoen aan de nieuwe sectorale milieuvoorwaarden én aan de omzendbrief EME/2006/01 – RO/2006/02.

1.2.

Met betrekking tot de eerste verzoekende partij stelt de verwerende partij dat de eerste verzoekende partij uitkijkt op een industrielandchap waar het inplanten van windturbines allesbehalve onredelijk is.

Volgens de verwerende partij verleent de ligging van het bedrijf en/of de woonst van de eerste verzoekende partij in een agrarisch gebied deze verzoekende partij geen exclusief recht op rust en stilte of ongeschonden uitzicht.

1.3

Met betrekking tot de tweede en de derde verzoekende partij stelt de verwerende partij dat het belang van een vennootschap niet gelijk te stellen is met het belang van haar personeel.

Hinder die het personeel van een vennootschap kan ondervinden, is, volgens de verwerende partij, geen hinder voor de vennootschap zelf.

Ook wijst de verwerende partij er op dat al het mogelijke wordt gedaan om schade op de terreinen van deze verzoekende partijen te vermijden.

2.

De verzoekende partijen repliceren dat zij hun belang wel kunnen steunen op nadelen die voortvloeien uit de exploitatie van de door de bestreden beslissing vergunde te bouwen inrichting.

De tweede en de derde verzoekende partij stellen dat de hinder, die hun personeelsleden zullen ondervinden, als gevolg zal hebben dat de bedrijfsactiviteiten zelf worden aangetast, zodat er sprake is van onrechtstreekse hinder.

Volgens de verzoekende partijen is het ook niet uitgesloten dat de wieken van de door de bestreden beslissing vergunde windturbines kunnen afbreken.

Tot slot wijzen de verzoekende partijen op de belemmering van de voorgenomen uitbreiding van hun bedrijfsactiviteiten.

Beoordeling door de Raad

1.

Om als derde-belanghebbenden bij de Raad beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO in principe dat de verzoekende partijen, als natuurlijke personen of als rechtspersonen, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kunnen ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zullen de verzoekende partijen het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijkertijd zullen de verzoekende partijen moeten aantonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de bestreden beslissing en de hinder of nadelen die zij ondervinden of zullen ondervinden. In voorkomend geval zullen de verzoekende partijen beschikken over het rechtens vereiste belang om, conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO, beroep in te stellen bij de Raad.

2.

De Raad oordeelt dat de door de verzoekende partijen beschreven geluids- en slagschaduwhinder inderdaad eerder lijkt voort te vloeien uit de werking of exploitatie van de door de bestreden beslissing vergunde bouw van de windturbines dan uit de oprichting ervan.

De door de verzoekende partijen beweerde zichthinder is echter wel een rechtstreeks gevolg van de oprichting van de windturbines.

Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist, anders dan artikel 4.8.13 VCRO, evenwel niet dat de ingeroepen hinder en nadelen direct voortvloeit uit de uitvoering van de bestreden beslissing.

Wanneer de beweerde hinder en nadelen voldoende waarschijnlijk zijn en de aard en de omvang ervan voldoende concreet omschreven is, oordeelt de Raad dat hinder en nadelen, die lijken voort te vloeien uit de werking of de exploitatie van de constructie, minstens als onrechtstreekse hinder en nadelen ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing kunnen beschouwd worden, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO.

3.1

De eerste verzoekende partij stelt dat zij als omwonende geluidshinder zal ondervinden en dat haar huidig uitzicht, waarvan zij een foto bijbrengt, wordt aangetast door het zicht op windturbines van 150 meter hoog.

De eerste verzoekende partij maakt de door haar beweerde mogelijke hinder en nadelen voldoende aannemelijk en persoonlijk, direct en actueel. Zij beschikt dan ook over het rechtens vereiste belang, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO.

3.2

De Raad aanvaardt dat de mogelijke belemmering van de bedrijfsexploitatie van de tweede en de derde verzoekende partij door de verstoring van de activiteiten van hun personeel (slagschaduwhinder voor de chauffeurs van de heftrucks) en het eventueel veiligheidsrisico, dat in het verzoekschrift voldoende concreet omschreven is (het eventueel afbreken van wieken van de windturbines die terecht kunnen komen op hun percelen) voor de tweede en de derde verzoekende partij als privaatrechtelijke rechtspersoon een persoonlijk nadeel kan vormen.

Er valt bovendien niet te betwisten dat er een causaal verband kan bestaan met de realisatie van de werken die door de bestreden beslissing worden vergund. De tweede en de derde verzoekende partij kunnen bijgevolg beschouwd worden als belanghebbenden, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO.

5.

De eerste, de tweede en de derde verzoekende partij beschikken dan ook over het rechtens vereiste belang, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO, om bij de Raad beroep in te stellen.

De Raad verwerpt de exceptie.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

In hun eerste middel roepen de verzoekende partijen de schending in van het zorgvuldigheidsbeginsel, de artikelen 1.1.4 en 4.3.1 VCRO, de oude artikelen 4 en 117 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

De verzoekende partijen verwijten de verwerende partij de impact van de aanvraag op hun bedrijven niet te hebben beoordeeld.

Volgens de verzoekende partijen heeft de verwerende partij de relevante behoeften van de aanpalende percelen en de economische belangen van de aanvrager niet afgewogen en zij verwijzen hiervoor naar de opmerking van het college van burgemeester en schepenen van de stad Herentals hierover.

De verzoekende partijen stellen dat de motivering van de bestreden beslissing vaag en nietszeggend is en dat hieruit niet blijkt dat de verwerende partij de impact van de aanvraag op de percelen van de tweede en de derde verzoekende partijen onderzocht heeft.

De verzoekende partijen wijzen verder op de onredelijke afstand tot hun perceelsgrenzen: volgens de tweede verzoekende partij zullen de tanks met ammoniak, die zij nodig heeft voor haar productie, bijna onder de wieken van de vergunde windturbines staan.

De tweede verzoekende partij stelt dat haar bedrijfsactiviteiten steeds zijn gegroeid en in de toekomst nog zullen toenemen.

De verzoekende partijen wijzen op de omzendbrief van 2006 die uitdrukkelijk voorziet in een toetsingskader voor de impact van windturbines op bedrijventerreinen.

2.

De verwerende partij antwoordt hierop dat het middel onontvankelijk is met betrekking tot de ingeroepen schending van de artikelen 2 en 3 van de motiveringswet en van de materiële motiveringsplicht, omdat de Raad slechts een marginale toetsingsbevoegdheid heeft en de bestreden beslissing de juridische en feitelijke motieven bevat die juridisch en feitelijk correct zijn.

De verwerende partij verwijst in ondergeschikte orde naar de motivering van de bestreden beslissing en de lokalisatienota's en stelt dat zij wel degelijk het nabijgelegen industrieterrein onderzocht heeft en wel degelijk rekening gehouden heeft met eventuele verdere ontwikkeling van de percelen.

Volgens de verwerende partij weegt het belang van het inplanten van twee windturbines zwaarder door dan de impact van deze windturbines op het industrieterrein.

3.

De tussenkomende partij stelt dat het middel onontvankelijk is met betrekking tot de schending van artikel 4 en 127 DRO, omdat volgens de overgangsbepalingen de nieuwe materiële regels uit de VCRO onmiddellijk na 1 september 2009 toegepast moeten worden.

Volgens de tussenkomende partij is de impact op de aanpalende percelen slechts één van de ruimtelijke behoeften, waarmee rekening moet gehouden worden.

De tussenkomende partij wijst op de prioritaire locatie van de windturbines, naar de uitgebreide lokalisatienota en het veiligheidsrapport waarin de effecten en de impact van de turbines op de omwonenden en omliggende bedrijven beoordeeld worden.

Volgens de tussenkomende partij zullen de wieken van de windturbines niet over de percelen van de tweede en de derde verzoekende partij draaien.

4.

In hun wederantwoordnota stellen de verzoekende partijen nog dat de mogelijke effecten op de uitbatingsmogelijkheden niet uit de lokalisatienota afgeleid kunnen worden.

De verzoekende partijen stellen dat er nooit met hen een samenspraak georganiseerd is en besluiten met te stellen dat zij uit de door de tussenkomende partij bijgebrachte schetsen niet kunnen afleiden of de wieken van de windturbines ofwel op de perceelsgrenzen, ofwel net erover zullen draaien.

Beoordeling door de Raad

1.

Het middel is onontvankelijk met betrekking tot de schending van de artikelen 4 en 117 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, omdat uit de overgangsbepalingen van artikel 7.1.1 en 7.5.8, §3 VCRO volgt dat aanvragen, die betekend werden vóór 1 september 2009, behandeld worden overeenkomstig de procedureregelen die golden voorafgaand aan die datum, maar dat voor het overige de materiële regels, waaronder artikel 4.3.1 VCRO, onmiddellijke werking hebben sinds de inwerkingtreding van de VCRO.

2.

Artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 1° VCRO bepaalt:

“ ...

Een vergunning wordt geweigerd:

1° indien het aangevraagde onverenigbaar is met:

a) stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften, voor zover daarvan niet op geldige wijze is afgeweken,

*b) een goede ruimtelijke ordening;
...*

Artikel 4.3.1, § 2, eerste lid VCRO bepaalt:

*“ ...
§2. De overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening wordt beoordeeld met inachtneming van volgende beginselen:*

1° het aangevraagde wordt, voor zover noodzakelijk of relevant, beoordeeld aan de hand van aandachtspunten en criteria die betrekking hebben op de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen, in het bijzonder met inachtneming van de doelstellingen van artikel 1.1.4;

*2° het vergunningverlenende bestuursorgaan houdt bij de beoordeling van het aangevraagde rekening met de in de omgeving bestaande toestand, doch het kan ook beleidsmatig gewenste ontwikkelingen met betrekking tot de aandachtspunten, vermeld in 1°, in rekening brengen;
...”*

Voor het gebied waarin de bestreden beslissing de windturbines vergunt, bestaat geen goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan.

De percelen zijn evenmin gelegen in een vergunde verkaveling.

In dat geval is het de taak van de vergunningverlenende overheid om geval per geval te onderzoeken of de aanvraag, overeenkomstig artikel 4.3.1, § 2, eerste lid, 1° en 2° VCRO, beantwoordt aan de eisen van een goede ruimtelijke ordening, en moet de overheid deze relevante aspecten van een goede ruimtelijke ordening bij haar beoordeling betrekken.

De Raad kan zijn beoordeling van de eisen van een goede ruimtelijke ordening niet in de plaats stellen van die van de bevoegde overheid. In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidsstoezicht is de Raad alleen bevoegd te onderzoeken of de overheid de haar ter zake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, meer bepaald of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op basis daarvan in redelijkheid haar beslissing heeft kunnen nemen.

Het vergunningverlenend bestuursorgaan moet bij de beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met een goede ruimtelijke ordening rekening houden met de in de omgeving bestaande toestand en deze beoordeling moet in concreto gebeuren.

Om te voldoen aan de formele motiveringsplicht moet een vergunningverlenende overheid duidelijk de met de ruimtelijke ordening verband houdende redenen vermelden, waarop zij haar beslissing steunt, zodat het voor elke belanghebbende mogelijk is deze beslissing met kennis van zaken aan te vechten. De in de bestreden beslissing vermelde motieven moeten bovendien afdoende zijn.

3.

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat de aanvraag betrekking heeft op het oprichten van twee windturbines, waarvan windturbine WT2 in de onmiddellijke nabijheid van het perceel van de tweede verzoekende partij.

Zoals de tussenkomenende partij ook zelf toegeeft, valt de omtrek van de wieken van de windturbine WT2 net op de perceelsscheiding met het perceel van de tweede verzoekende partij.

De verwerende partij stelt in de bestreden beslissing dat de maximum rotordiameter 82 meter bedraagt en de wieken tot 58 meter boven het maaiveld komen.

Uit de plannen blijkt dat de mast van de windturbine op 41 meter staat van de perceelsgrens met de tweede verzoekende partij.

Het perceel van de derde verzoekende partij is eveneens in de onmiddellijke omgeving van de windturbine WT2 gelegen.

Het perceel van de tweede verzoekende partij bevindt zich eveneens in de onmiddellijke omgeving van de windturbine WT1.

De betrokken bedrijfsgebouwen zijn dan ook een deel van de bestaande en relevante omgeving van de vergunde windturbine WT2 en, in mindere mate, maar nog voldoende relevant, van de vergunde windturbine WT1.

Uit de omzendbrief EME/2006/01 – RO/2006/02 “Afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines”, die als toetsingskader kan gelden voor de beoordeling van vergunningsaanvragen van windturbines, blijkt dat bij de inplanting van windturbines op of langs bedrijventerreinen “het aangewezen (is) bijzondere zorg te besteden aan de inplanting van turbines in relatie met de aanwezige of toekomstige bedrijfsgebouwen in de omgeving”.

4.

Zowel de beschrijving van de industriële omgeving van de aanvraag als het antwoord op de bezwaren van de verzoekende partijen in verband met de ontwikkelingsmogelijkheden van hun bedrijven is in de bestreden beslissing beperkt tot de volgende, tweemaal identieke, passus:

“De plaatsing van de windturbines op de grens van industriële activiteiten, betekent een logische aansluiting op deze activiteit.

De inplanting van de windturbines is niet van die aard dat de ontwikkeling van de omgevende percelen in het gedrang wordt gebracht. Hoogstens zorgen de geplande windmolens voor een aantal randvoorwaarden die bij de inplanting van toekomstige bedrijfsgebouwen in acht moeten genomen worden. Ook in de huidige context, gebied voor industrie, dienen bepaalde randvoorwaarden eigen aan de aard van de aanwezige inrichtingen, in acht genomen worden.

Het inplanten van een windmolen is in se, als industriële activiteit, principieel gelijk aan elke andere aanvraag tot inplanting van een industriële bedrijvigheid.”

De Raad oordeelt dat niet duidelijk is welke “aantal randvoorwaarden” de verwerende partij precies bedoelt.

Voormelde motivering van de bestreden beslissing is niet meer dan een algemene, vage stijlclausule, waaruit niet duidelijk af te leiden is wat de concrete gevolgen zullen zijn van de windturbines op de huidige bedrijfsuitoefening en de toekomstige bedrijfsontwikkeling van de tweede en de derde verzoekende partij.

Het is nochtans de taak van de verwerende partij om te onderzoeken wat de impact is van de aanvraag voor de relevante omgeving en derhalve eveneens voor de betrokken bedrijfsgebouwen, en de verwerende partij moet beoordelen of deze mogelijke impact in het concrete geval aanvaardbaar is.

De tussenkomende partij tracht wel aan te tonen dat de wieken van de door de bestreden beslissing vergunde windturbines niet over de percelen van de verzoekende partijen zullen draaien, maar dat doet geen afbreuk aan de vaststelling dat de verwerende partij de concrete gevolgen van de windturbines op de bestaande en toekomstige activiteiten van de reeds aanwezige bedrijven niet onderzoekt in de bestreden beslissing.

De verwerende en de tussenkomende partij verwijzen ook naar de lokalisatienota('s) die bij de aanvraag gevoegd zijn en in het administratief dossier bevindt zich een "lokalisatienota" van 14 oktober 2008 (over vijf windturbines) en een "lokalisatienota" van februari 2011 (over drie windturbines, WT 1, WT2 en WT4, uit de oorspronkelijke aanvraag).

De bestreden beslissing bevat echter geen enkele verwijzing naar deze lokalisatienota's (uit de bestreden beslissing blijkt niet eens duidelijk dat er wel degelijk een tweede lokalisatienota werd ingediend): de verwerende partij stelt alleen dat "een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning voor de oprichting van windturbines een lokalisatienota (moet) bevatten". Nergens blijkt uit de bestreden beslissing dat de verwerende partij zich de motivering uit de lokalisatienota('s) eigen heeft gemaakt.

Ook de vermeende afweging tussen het belang van de windturbines en het belang van de omliggende bedrijven blijkt, in tegenstelling tot hetgeen de verwerende partij en de tussenkomende partij beweren, niet uit de motieven van de bestreden beslissing.

De conclusie is dat de bestreden beslissing in de concrete omstandigheden geen afdoende motivering bevat met betrekking tot de verenigbaarheid van de aanvraag met een goede ruimtelijke ordening.

Het eerste middel is dan ook gegrond.

B. Overige middelen

De Raad onderzoekt de overige middelen niet, omdat ze niet tot een ruimere vernietiging kunnen leiden.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep van de bvba [REDACTED] is onontvankelijk.
2. Het beroep van de heer [REDACTED], de gcv [REDACTED] en de nv [REDACTED] is ontvankelijk en gegrond.
3. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 26 juni 2012, waarbij aan de tussenkomende partij onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het oprichten van 2 windturbines (WT 1 en WT 2) met bijhorende infrastructuur in het industriegebied "Klein-Gent" langs de E 313 op het grondgebied van Herentals, Grobbendonk en Herenthout en een stedenbouwkundige vergunning wordt geweigerd voor 3 windturbines (WT 3, WT 4 en WT 5) op de percelen gelegen te [REDACTED], [REDACTED] en [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].
4. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over de aanvraag van de tussenkomende partij en dit binnen een termijn van 3 maanden te rekenen vanaf de betekening van dit arrest.
5. De Raad legt de kosten van het beroep van de bvba [REDACTED], bepaald op 175 euro, ten laste van de bvba [REDACTED].
6. De Raad legt de kosten van het beroep van de heer [REDACTED], de gcv [REDACTED] en de nv [REDACTED], bepaald op 525 euro, ten laste van de verwerende partij.
7. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 2 juli 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS, voorzitter van de eerste kamer,
met bijstand van

Ingrid VAN AKEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Ingrid VAN AKEN

Eddy STORMS